

[Thoft]

i krise- og i fredstid, men også i krigstid, og det er godt. Men det er bedrag, når man samtidig siger: det må ske som et led i en atomvåbenfri zone i Norden, som et led i en atomvåbenfri zone i Europa, garanteret af supermagterne. Så har man effektivt sikret sig, at dette ting ikke skal foretage sig noget. Så har man effektivt sikret sig, at hverken forsvarsministeren eller udenrigsministeren behøver at foretage sig spor. Så er vi tilbage til den holdning, som har styret socialdemokratiets udenrigspolitik op gennem 1960'erne. Så er vi tilbage til gamle Per Hækkerups holdning.

Jeg kan godt forstå, at hr. Robert Pedersen ser tilfreds ud, og jeg kan godt forstå, at hr. Ole Bernt Henriksen hoverede heroppefra, for det var der grund til. Med denne vedtagelse er der tale om et klart tilbageskridt.

Jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt, at vi får sagt nej til atomvåben også i krigstid i Danmark. Vi må gå i spidsen, og vi må gøre det selv, for i realiteten er det nej til atomvåben i fredstid og krisetid undergravet. Jeg skal prøve at forklare kort hvordan.

Det er sådan, at chefen for COMBALTAP, for enhedskommandoen i Karup, har operativ kommando over styrkerne i Slesvig-Holsten, som er udrustet med atomvåben. Det er meningen, at de jyske jenser skal forskydes, eller forlægges, som det hedder, ned til Slesvig-Holsten og forsvare Danmark ude i det fremmede. Det vil sige, at det er danske styrker, der skal kæmpe sammen med de tilsvarende tyske styrker, der er udrustet med atomvåben og under dansk kommando. Endda er det sådan, at ifølge forsvarslovens § 2, stk. 5, kan forsvarschefen efter bemyndigelse fra forsvarsministeren overdrage den operative ledelse af de danske militære styrker til chefen for enhedskommandoen, som netop er den person, der har rådighed over atomvåbnene. Så må man selvfølgelig håbe, at når og hvis styrkerne trækker sig op i Jylland, så husker de at få sat atomvåbnene nede ved Krusågrænsen, medmindre folketinget bliver inddraget.

Den dagsorden, vi har her, er aldeles uden anvisning på konkret handling, og det kan dette folketing ikke være bekendt. Jeg synes, det er bedrøveligt og jammerligt, at oprustningen med den her dagsorden kan få lov at fortsætte uhindret, på trods af at enhver ved,

at denne udvikling, hvis den får lov at fortsætte, nødvendigvis må ende galt.

Gert Petersen (SF):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at socialistisk folkeparti foretrækker dansk alliancefrihed. Vi mener, at Danmark ville være lige så sikker, hvis vi som Østrig eller Sverige stod uden for alliancen. Så kan man drøfte, om man skal have et højt eller lavt militært niveau. Østrig har et meget lavt, Sverige har et højt niveau. Men de står uden for alliancerne, og de er nøjagtig lige så sikre, som Danmark er.

Men vi ved da godt i socialistisk folkeparti, at der efter alt at dømme er et flertal i befolkningen, der af forskellige grunde foretrækker dette alliancemedlemskab. Det tager vi til efterretning, ikke fordi vi synes, at det er en rigtig holdning fra flertallets side, men som et demokratisk parti må vi naturligvis tage det til efterretning.

Til gengæld synes vi, at det ikke er ligegyldigt, hvordan Danmark optræder inden for alliancen. Her har vi den interessante iagttagelse, at et efter alt at dømme næsten lige så stort flertal i den danske befolkning går ind for, at Danmark skal vende sig imod atomoprustningen, bl.a. mod udstationeringen af de nye NATO-raketter, men i det hele taget mod atomoprustning, også at NATO gør brug af atomoprustning. Et flertal i den danske befolkning ønsker, at det ophører. Derfor er det naturligt og rimeligt for SF – jeg forstod, at VS har indtaget samme holdning, derfor kan vi fremsætte en række dagsordensforslag i fællesskab – at vi prøver på at give det flertal i den danske befolkning møde.

Vi har naturligvis lige så megen ret som ethvert andet parti i denne sag, uanset hvordan det stiller sig til forskellige dele af dansk udenrigspolitik, til her og nu at prøve på at præge dansk udenrigspolitik i alle livets forhold, også dansk udenrigspolitik inden for NATO. Det har vi arbejdet på igennem de senere år, og vi har været medvirkende til – det er naturligvis ikke os alene, der afgør den sag, der skal et flertal til – at Danmark har indtaget en holdning inden for NATO, hvor man har vendt sig imod atomoprustning og konkrete udslag af atomoprustning. Jeg mener, at det har været en god udvikling, og jeg